

20. St-1562/17

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza MONTMONTAŽA-PODRUŽNICA LIBIJA projektiranje, proizvodnja, izgradnja i montaža objekata i postrojenja d.d., Zagreb, Ribnjak 52, OIB 33042431324, odlučujući o žalbama vjerovnika 1. BOŽE MAMUTA, Trogir, Mastrinka, B. A. Kažotića 5, 2. RANKA MIŠE, Okrug Gornji, Mavarčica 5, 3. MLADENA PERIŠIĆA, Split, Đorđićeva 23, 4. FRANE DEKOVIĆA, Split, Matice Hrvatske 23, 5. IVANA STAHOVIĆA, Kaštel Sućurac, Gospin put 7, 6. IVANA KELAVE, Sinj, Put Kuka 48, 7. BORISLAVA MARIĆA, Split, Vukovarska 68, 8. MARKA TURIĆA, Split, Alkarska 50, 9. ROBERTA ROGLIĆA, Split, Sukoišanska 16, 10. SLAVICE ERCEGOVAC, Split, Tijardovićeva 8, 11. BLAŽA MAMUZE, Trogir, Sv. Petra 24, 12. JOZE VILJCA, Okrug Donji, Kralja Tomislava 53, 13. ŽELJKA MATEŠE, Duga Resa, Mrežnički brig 5^a, 14. VLADIMIRA ŠKRTIĆA, Karlovac, Logorište 61^a, 15. TIHOMIRA ŽALCA, Karlovac, Kamensko 19, 16. ŽELJKA JURČIĆA, Draganić, Lug 110, 17. IVANA VOLARIĆA, Brežani, Brežani 38^a, 18. DUŠANA STIPANOVIĆA, Split, Požeška 5, 19. ANTE LJEVARA, Zagreb, M. Divkovića 1, 20. IVANA HIPA, Gornje Vratno, Varaždinska 58, 21. DARKA VIČARA, Hodošan, Glavna 91, 22. STJEPANA MLINARIĆA, Selnica Merhatovec 5, 23. ĐURE BARANAŠIĆA, Hemuševac, Prelog, Kralja Tomislava 3, 24. ZDRAVKA POLJAKA, Orehovica, Orehovica Zrinskih 15, 25. VINKA MATOVIĆA, Zagreb, Ul. K. Kantoci 3, 26. TAJIBA MRKALJA, Pula, Nobileova 18 i 27. JOŠKA JELOVIĆA, Klis-Prugovo, Podgradina 5, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1562/2017-202 od 1. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 14. siječnja 2019.

riješio je

Odbijaju se žalbe stečajnih vjerovnika 1. Bože Mamuta iz Trogira, 2. Ranka Miše iz Okruga Gornjeg, 3. Mladena Perišića iz Splita, 4. Frane Dekovića iz Splita, 5. Ivana Stahovića iz Kaštel Sućurca, 6. Ivana Kelave iz Sinja, 7. Borislava Marića iz Splita, 8. Marka Turića iz Splita, 9. Roberta Roglića iz Splita, 10. Slavice Ercegovac iz Splita, 11. Blaža Mamuze iz Trogira, 12. Joze Viljca iz Okruga Donjeg, 13. Željka Mateše iz Duge Rese, 14. Vladimira Škrtića iz Karlovca, 15. Tihomira Žalca iz Karlovca, 16. Željka Jurčića iz Draganića, 17. Ivana Volarića iz Brežana, 18. Dušana Stipanovića iz Splita, 19. Ante Ljevara iz Zagreba, 20. Ivana Hipa iz Gornjeg Vratna, 21. Darka Vičara iz Hodošana, 22. Stjepana Mlinarića iz Selnica, 23. Đure Baranašića iz Hamuševca, 24. Zdravka Poljaka iz Orehovice,

25. Vinka Matovića iz Zagreba, 26. Tajiba Mrkalja iz Pule i 27. Joška Jelovića iz Klisa-Prugova kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1562/2017-202 od 1. listopada 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1562/2017-202 od 1. listopada 2018. odbačeni su prijedlozi vjerovnika 1. Bože Mamuta iz Trogira, 2. Ranka Miše iz Okruga Gornjeg, 3. Mladena Perišića iz Splita, 4. Frane Dekovića iz Splita, 5. Ivana Stahovića iz Kaštel Sućurca, 6. Ivana Kelave iz Sinja, 7. Borislava Marića iz Splita, 8. Marka Turića iz Splita, 9. Roberta Roglića iz Splita, 10. Slavice Ercegovac iz Splita, 11. Blaža Mamuze iz Trogira, 12. Joze Viljca iz Okruga Donjeg, 13. Željka Mateše iz Duge Rese, 14. Vladimira Škrtića iz Karlovca, 15. Tihomira Žalca iz Karlovca, 16. Željka Jurčića iz Draganića, 17. Ivana Volarića iz Brežana, 18. Dušana Stipanovića iz Splita, 19. Ante Ljevara iz Zagreba, 20. Ivana Hipa iz Gornjeg Vratna, 21. Darka Vičara iz Hodošana, 22. Stjepana Mlinarića iz Selnica, 23. Đure Baranašića iz Hamuševca, 24. Zdravka Poljaka iz Orehovice, 25. Vinka Matovića iz Zagreba, 26. Tajiba Mrkalja iz Pule i 27. Joška Jelovića iz Klisa-Prugova, za sazivanje skupštine vjerovnika.

Tako je prvostupanjski sud odlučio pozivom na odredbu članka 38.b stavka 1. točke 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ), budući da je utvrdio da sazivanje skupštine vjerovnika predlažu vjerovnici čiji zbroj utvrđenih tražbina ukupno iznosi 2.901.503,49 kn, a što je daleko manji od zakonom propisane kvote koja daje ovlaštenje za predlaganje sazivanja skupštine. Utvrđene tražbine vjerovnika višeg isplatnog reda iznose ukupno 15.821.818,62 kn, pa zbroj tražbina vjerovnika koji su podnijeli prijedloge za sazivanje skupštine ne prelazi propisane dvije petine tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove.

Protiv navedenog rješenja pravovremene žalbe su podnijeli stečajni vjerovnici čiji su prijedlozi za sazivanje skupštine vjerovnika su odbačeni, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U sadržajno identičnim žalbama u bitnom navode da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost sa stvarnim stanjem i ispravama na koje se sud poziva u obrazloženju pobijanog rješenja, to iz razloga jer je prvostupanjski sud u ukupno utvrđene tražbine uračunao i tražbine vjerovnika koji su u međuvremenu u cijelosti namireni, iako ih je prema shvaćanju žalitelja trebao izostaviti kao namirene tražbine. Navode da su stečajni vjerovnici I. isplatnog reda i to Goran Janša, čija tražbina iznosi 418.159,20 kn i Said Muić, čija tražbina iznosi 208.320,99 kn, namireni u cijelosti kao i niz drugih vjerovnika, tako da je namireno više od polovice utvrđenih tražbina. Tvrdi da je iz tog razloga umanjen iznos od ukupno utvrđene tražbine svih vjerovnika u iznosu od 15.821.818,62 kn, te da je prvostupanjski sud pogrešno uzeo da je visina iznosa ukupno utvrđenih tražbina 15.821.818,62 kn i u odnosu na taj iznos je odredio potrebnu kvotu za podnošenje prijedloga stečajnih vjerovnika za sazivanje skupštine vjerovnika i donio je nezakonito i nepravilno rješenje. Nadalje, ističe da je pri utvrđivanju potrebne kvote za sazivanje skupštine vjerovnika prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 38.b stavka 4. SZ-a umjesto stavka 3. tog članka, kojim je propisano da će se skupština vjerovnika sazivati na prijedlog najmanje pet stečajnih vjerovnika koji nisu nižeg

isplatnog reda, uz uvjet da zbroj tražbina stečajnih vjerovnika po procijeni stečajnog suca premašuje petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove. Tvrdi da je pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo umanjiti ukupan iznos utvrđenih tražbina vjerovnika viših isplatnih redova u iznosu od 15.821.818,62 kn za tražbine vjerovnika koji su u međuvremenu u cijelosti namireni i od tog iznosa utvrditi koliko iznosi jedna petina, te da zbroj tražbina stečajnih vjerovnika koji su predložili sazivanje skupštine znatno premašuje propisanu kvotu od jedne petine tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove. Predlažu pobijano rješenje preinačiti na način da se žaliteljima prizna pravo na sazivanje skupštine vjerovnika ili ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbe nije podnesen.

Žalbe su neosnovane.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 43/13; dalje: ZPP) i člankom 6. SZ-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. i 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je ono pravilno i zakonito.

Pri donošenju pobijanog rješenja prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni onu iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se pozivaju žalitelji, budući da razlozi o odlučnim činjenicama nisu proturječni i u skladu su sa sadržajem ispravama u spisu.

Iz spisa proizlazi da nije sporno da utvrđene tražbine svih stečajnih vjerovnika višeg isplatnog reda iznose ukupno 15.821.818,62 kn, te da su sazivanje skupštine vjerovnika predložila 27 vjerovnika, čiji zbroj tražbina iznosi ukupno 2.901.503,49 kn.

Sporno je jesu li ispunjene zakonom propisane pretpostavke za sazivanje skupštine.

Prema odredbi članka 38.b stavka 1. SZ-a skupština vjerovnika sazvat će se na prijedlog: 1. stečajnog upravitelja, 2. odbora vjerovnika, 3. najmanje pet stečajnih vjerovnika koji nisu nižeg isplatnog reda, uz uvjet da zbroj tražbina stečajnih vjerovnika po procijeni stečajnog suca premašuje petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove i 4. jednog ili više stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove, uz uvjet da zbroj njihovih tražbina po procjeni stečajnog suca premašuje dvije petine iznosa naznačenog u točki 3. ovog stavka.

U pravu su žalitelji da je u konkretnom slučaju za ocjenu jesu li ispunjeni uvjeti za sazivanje skupštine vjerovnika trebalo primijeniti odredbu članka 38.b stavka 1. točke 3. SZ, budući da je prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika podnijelo 27 vjerovnika koji nisu nižeg isplatnog reda, a što je daleko više od propisanih najmanje pet vjerovnika.

Međutim, žalitelji neosnovano smatraju da je iznos utvrđenih tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne spadaju u niže isplatne redove trebalo umanjiti za iznos tražbina vjerovnika viših isplatnih redova koji su u međuvremenu namireni, jer to nije propisano Stečajnim zakonom koji se primjenjuje na ovaj stečajni postupak, budući da je stečaj nad dužnikom pokrenut prije stupanja na snagu Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17). Dakle, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se potrebna kvota utvrđenih tražbina vjerovnika višeg isplatnog reda za sazivanje skupštine vjerovnika određuje prema ukupno utvrđenim tražbinama svih vjerovnika koje ne spadaju u niže isplatne redove.

Nije sporno da ukupno utvrđene tražbine svih vjerovnika viših isplatnih redova iznose 15.821.818,62 kn, pa potrebna kvota od jedne petine iznosi 3.164.363,72 kn. Budući da zbroj tražbina vjerovnika koji su predložili sazivanje skupštine vjerovnika ukupno iznosi 2.901.504,49 kn, niti uz pravilnu primjenu točke 3. stavka 1. članka 38.b SZ-a nije ispunjen zakonom propisan uvjet, odnosno ne postoji potrebna kvota za sazivanje skupštine vjerovnika od petine iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnik koji ne spadaju u niže isplatne redove.

Prema tome, i uz pravilnu primjenu materijalnog prava je trebalo jednako odlučiti i prijedloge za sazivanje skupštine vjerovnik odbaciti, pa je stoga na temelju odredbe članka 368. stavka 2. ZPP-a u vezi s člankom 380. točkom 2. ZPP-a i člankom 6. SZ-a valjalo odbiti žalbe stečajnih vjerovnika kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

Napominje se prvostupanjskom sudu da su tijekom žalbenog postupka zaprimljeni podnesci vjerovnika (koji sadržajno ne predstavljaju dopunu žalbi), koji se dostavljanju zajedno s pisanim opravkom ove odluke.

Zagreb, 14. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost opravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. Mobjilic

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
P R I M L J E N O
18-05-2019